

TÜRKİYE KATOLİK RUHANİ REİSLER KURULU BASIN BÜROSU

Satırcı Sok. No: 2; İnönü Mah., 34373 Şişli - İstanbul (TR)

Tel&Faks:+90-212-225 67 12

E-mail: cet-presse@katolik-kilisesi.org www.katolik-kilisesi.org

PAPA VI. PAVLUS'UN İSTANBUL, EFES VE İZMİR'E APOSTOLİK YOLCULUĞU

PAPA VI. PAVLUS'UN PATRİK ATHENAGORAS'A MEKTUBU

BATI KİLİSESİ İLE DOĞU KİLİSESİ ARASINDA BİRLİĞİN YENİDEN TESIS EDİLMESİNİ TEŞVİK EDEN NEDENLER ÜZERİNE

Aziz Havariler Petrus ve Pavlus'un şehit edilmişinin bin dokuz yüzüncü yılını anmak için kutlamaya karar verdiğimiz İman Yılı'nın başlangıcında, Roma Kilisesi Episkoposu ve Katolik Kilisesi'nin Başlı olan ben Pavlus, evrensel ve kutsal Mesih Kilisesi'ne hizmet edebilecek her şeyi yapmanın görevimiz olduğuna inanarak, sevgili Kardeşimiz Konstantinopolis Ortodoks Başepiskoposu ve Ekümenik Patrik Athenagoras ile tekrar buluşuyor ve Rab'bin şu duasının yerine gelmesini görmek için ateşli bir arzuyla hareket ediyoruz:

"Bizim bir olduğumuz gibi bir olsunlar. Ben onlarda, sen bende olmak üzere tam bir birlik içinde bulunsunlar ki, dünya beni senin gönderdiğini, beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini anlasın" (Yuhanna 17,22-23).

Bu arzu, Batı Kilisesi ile Doğu Kilisesi arasında tam birliğin yeniden kurulacağı günü meydana getirmek için gücümüz dâhilinde her şeyi yapma konusunda kararlı bir iradeye ilham veriyor. Tüm Hıristiyanlar, Kilise'nin Baba'nın Oğlu'nu dünyaya gönderdiğine dair daha etkili bir şekilde tanıklık etmesini sağlayacak birlik içinde yeniden birleşebilirler. Böylece O'nda tüm insanlar Allah'ın çocukları olabilir ve sevgi ve barış içinde kardeşler olarak yaşayabilirler.

İnsanlara, bizi kurtarabilecek (bkz. Elçilerin İşleri 4,12) ve onlara kardeşlik ve barış sağlayabilecek göğün altında İsa'nın adından başka hiçbir ad verilmediğine kesin bir şekilde inanarak, sevgili öğrenci Yuhanna'nın Efes'ten Asya Kiliselerine gönderdiği şu mesajı dikkatle dinliyoruz: "sizin de bizlerle paydaşlığımız olsun diye gördüğümüzü, işittiğimizi size duyuruyoruz. Bizim paydaşlığımız da Baba'yla ve Oğlu İsa Mesih'ledir." (1. Yuhanna 1,

Allah, Havarilerin gördüklerini, duyduklarını ve duyurduklarını imanla almamızı sağladı. Vaftiz aracılığıyla "Mesih İsa'da biriz" (bkz. Gal. 3:28). Dahası, "elçisel ardıllık sayesinde, rahiplik ve Efkaristiya bizi birbirimizle daha da yakın bir şekilde birleştirir" (bkz. İkinci Vatikan Konsili, Ekümenizm Kararnamesi Unitatis Redintegratio, n. 15). Aslında, öylesine içten ve gizli bir birlik içindeyiz ki, Allah'ın Kilisesi'ne verdiği armağanlara katılarak, Oğul aracılığıyla, Kutsal Ruh'ta Baba ile birliğe yerleştiriliriz. Oğul'da gerçekten oğullar haline geldiğimizde (bkz. Yu. 3:1-2), gerçek ve harika bir nedenle, diğer insanların kardeşleri de olduk.

İlahi sevginin bu gizemi her yerel kilisede iş başında olduğuna göre, bu belki de çeşitli yerlerdeki kiliselerin birbirlerine kız kardeşler demeye başladıkları o geleneksel ifadenin kökeni olabilir (Bkz. Ekümenizm Kararnamesi Unitatis Redintegratio, n. 14). Kiliselerimiz yüzyıllardır kız kardeşler olarak yaşamış ve iman emanetini her türlü değişikliğe karşı savunan Ekümenik Konsilleri birlikte kutlamışlardır.

Şimdi, uzun bir ayrılık ve karşılıklı yanlış anlama döneminden sonra, Rab, geçmişte aramızda ortaya çıkan zorluklara rağmen, kardeş Kiliseler olarak kendimizi yeniden keşfetme fırsatı veriyor. Mesih'in ışığında, aramızda zaten güçlü bir şekilde var olan birliği tam ve mükemmel hale getirmek için bu engellerin üstesinden gelmenin aciliyetini görüyoruz. Her iki tarafta da, Doğu'da kutlanan Ekümenik Konsiller tarafından tanımlanan Bakire Meryem'in bedenlenmiş Tanrı Sözü, Kutsal Üçlü Birlik ile ilgili Hristiyan inancının temel dogmalarını benimsediğimizden (Ekümenizm Kararnamesi Unitatis Redintegratio, no. 14) ve gerçek Sakramentleri ve hiyerarşik bir Rahipliği paylaştığımızdan, her şeyden önce, kutsal inancımıza hizmet ederek, Kiliselerimizin yaşamında, kusurlu da olsa zaten var olan birliği geliştirmek ve gerçekleştirmek için uygun ve ilerici yollar bulmak üzere kardeşçe çalışmamız esastır.

Son olarak, her iki tarafta da karşılıklı temas yoluyla, hem din adamlarının eğitimini hem de Hristiyan halkının eğitim ve yaşamını desteklemek, derinleştirmek ve uyarlamak gerekmektedir. Kardeşçe sevginin yeniden tesis edilmesiyle mümkün kılınan teolojik diyalog yoluyla, birbirimizi tanımak ve saygı duymak ve ayinsel, manevi, disipline dair ve teolojik geleneklerin meşru çeşitliliğine rağmen (bkz. Unitatis Redintegratio Ekümenizm Kararnamesi, nn. 14-17), vahyedilmiş her hakikatin derin ve samimi bir itirafında hemfikir olana kadar çalışmak önemlidir. Ve birliği ve birliği yeniden tesis etmek ve korumak için "gerekli olanın dışında hiçbir şeyi dayatmamaya" (bkz. Elçilerin İşleri 15:28; Unitatis Redintegratio Ekümenizm Kararnamesi, nn. 18) son derece dikkat etmeliyiz.

Umut ve sevgiyle hareket eden, sürekli duaya dayanan ve aynı zamanda yalnızca her şeyin ona tabi olması gereken tek gerekli şeyi (bkz. Luka 10:42) arzulayan bizler, Rab'bin adıyla yolculuğumuza yalnızca devam etmekle kalmamalı, aynı zamanda yolculuğumuzu yoğunlaştırmalıyız.

25 Temmuz, Rabbimiz'in 1967 yılı.

PAOLO PP. VI

Kaynak:

https://www.vatican.va/content/paul-vi/it/letters/1967/documents/hf_p-vi_let_19670725_patriarca-athenagora.html